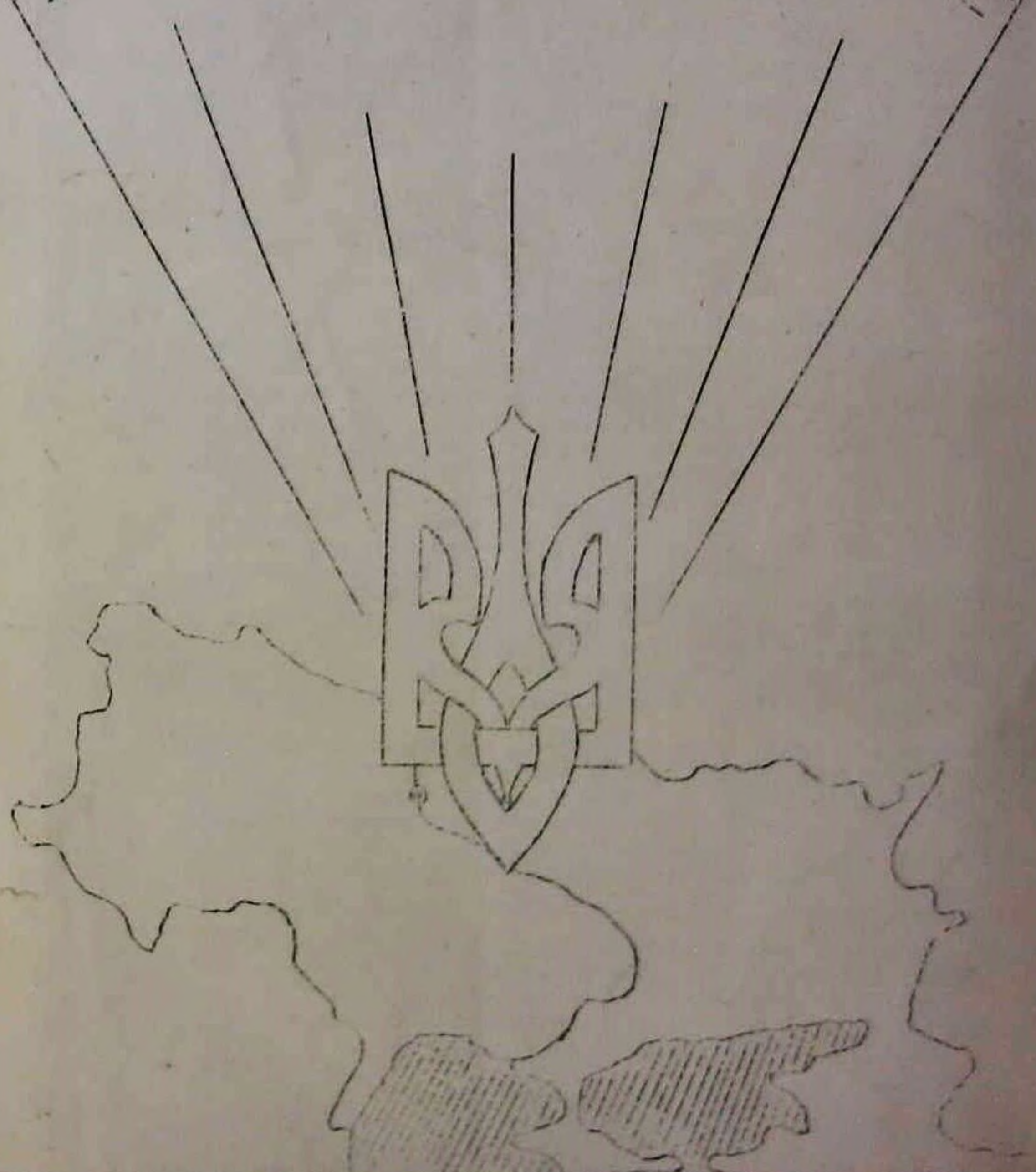

ВИЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ

- МІСЯЧНИК -

Ч. I.

- СІЧЕНЬ 1948 -

РІК I.

Від Видавництва.

З цього часу розпочинаємо видавати неперіодичний тижневий ідеологічний журнал „Визвольний Шлях”. Журнал ставить перед собою ціль висвітлювати читачам та обговорювати на своїх сторінках різноманітні державно - політичні, суспільні, соціально - економічні та громадські проблеми і питання національно - визвольної революційної боротьби України та всіх поколених московсько - більшовицьким імперіалізмом народів - націй єдиного фронту АВЕ.

Журнал також буде подавати вістки збройної боротьби підпільних революційних армій та політичних акцій керуючих чинників Великої Визвольної Революції Народів.

Редакція прохає всіх читачів прийняти активну участь матеріалами своїх дописів, замітками та побажаннями у видаванні журналу, до збільшить його наклад, поліпшить зміст, величину та обсяг журналу. Зокрема просимо кожного читача якнайбільше поширювати наш журнал „Визвольний Шлях” та кожночасно придбувати нових передплатників.

Редакція журналу „Визвольний Шлях”.

ДРУЗЬЯ, СИМПАТИКАМ І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДИНСТВУ
В ІСТОРИЧНОМУ ПОХОДІ ДО НАЙВИЩИХ ІДЕАЛІВ НАЦІЇ, ВАЖАЄМО З НОБИМ
РОКОМ НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ І ЗДІСНЕННЯ ВЕЛИКИХ СПОДІВАНЬ ТА СВЯТИХ
НАМІРІВ.

Свобода Народам !

Христос Радається !

Свобода Людині !

Дорогі друзі і посестри !

Знову зустрічаємо на чужині Різдвяні Свята і Новий Рік. Здавалося б, що нині світ повинен був - би думати з полершою про мирно, щасливе і творче життя. Майже три роки минуло від часу коли котивсь молох смерті - війна по всій земній кулі. Рік, що є за нами розпорошив до останку надію на тривалий мир. Напалки він dokonав поділ світу на два смертельно ворожі табори. Вони поспішно і горячково зброяться, готуючись до остаточного кінцевого знищення, щоб знову кинути в пекельну папу війни все людство на смерть, каліцтво і злидні. Мільони людей за залізною заслоною довгим ланцюгом безперерви ідуть на каторгу, до конц-таборів, в пивниці НКВД, під кулі в потилицю з пістолі вкаведистів. Десятки тисяч людей в кожну хвилину катуються в більшовицьких казачатах. Чисельні людські маси покинули рідний край, втікаючи від згуби і терору, шукаючи хліба і пристановища. Дині, нарешті і великі потуги захоу зрозуміли, до комуністична пошесть не гербуючи засобами і середниками, намагається заволодіти цілим світом і загрозус існуванню буршим своїм союзникам.

Український народ вже довгі роки тому назад неодноразово заявляв всьому світові, що ні сфери впливу, ні вимушені терором союзи, ні міжсоюзне непорозуміння, ні співпраця демократії з тоталізмом - не можуть бути основою майбутнього світу. Тільки воля, правда демократія, рівність, свобода народів і людини, як по цьому і так по тамтому боці залізної куртини принесуть сталий мир світові, забезпечать всебічний розвиток культури і всього життя людства.

Український народ остерігав світ перед більшовицькою небезпечкою, але ці остороги рідко знаходили зрозуміння. Національна смерть, невільництво і голод стали перед людством як реальна загроза, бо опанілі перемогою більшовики намагаються потоптати в бруді і затопити в невинній крові нашу віру в Бога, святість законів, цивілізацію, людську душу і думку.

Впродовж довголітньої неволі український народ висунув величезну духогу, політичну і господарську життєвість. Він не зневірився в своїх силах, а став на шлях відвертої очайдушної боротьби за свою волю, за свою державність, за Українську Самостійну Соборну Державу. Сьогодні український народ у найважчих умовах вярської, винищувальної політики продовжує боротьбу не тільки за своє біологічне збереження, але і за збереження своєї національної думи, національних прикмет і традицій. Ніколи немирна воля України до свободи та власної незалежності поставила її в перших лавах єдиного

протибільшовицького фронту покороєних московсько - більшовицьким імперіалізмом народів, що об'єдналися під прапорами АБН і пішли в останній і рішучий бій за національну - державку самостійність, за політичну свободу, за життя без страху.

В нинішні святийі дні всі наші найкращі пошукники звертаються до наших братів і сестер на Україні, що стогнуть в тяжкій червоній імперіалістичній неволі. Наші думки і почування сьогодні при розмово-чорах - націоналістках, при Українській Повстанській Армії, яка є зв'язною зброєю сил майбутньої Української Держави.

Завдання: „Здобути Українську Самостійну Соборну Державу“ - лежить великим обов'язком і на українській еміграції, а також і на нас, як на частині цієї еміграції. Ми відшукаємо полетеники, можуть кроки Великої Визвольної Революції Народів АБН. Вони зруйнує і змете стару народів - СРСР. На чолі Української Визвольної Революції йде Українська Головна Визвольна Рада УГВР, що керує цією боротьбою. Українська Революція стоїть під прапорами АБН, рама в раму з іншими народами.

Схиляючи в глибокій повазі свої голови перед пам'ятю Друзів - Героїв, що впали в боротьбі за волю України, нашим свитим обов'язком продовжувати цю велику Справу, за яку життя своє віддали наші Легендарні Герої.

Знаємо добре, що дорога, яку маємо пройти в наступному році незвичайно важка. Але в гору чола! Українська еміграція разом з нами чом за свою волю Україною! Ідея Української Самостійності є для нас цією Вирлиемською Зіркою, що веде до Вільної Відродженої Батьківщини!

Слава Україні!

Слава Українській Повстанській Армії і її Легендарним Героям і
Нехай живе весь Український Народ та його революційний уряд
Українська Головна Визвольна Рада УГВР!

Нехай живе Антибільшовицький Блок Народів АБН!

Нехай живуть вільні, самостійні держави всіх новостворених більшо-вицьким імперіалізмом народів!

Постій 25 грудня 1947 р.

Торонтовий Провід 34, С/1

П.П.

ІДЕЯ ДЕРЖАВНОСТІ.

Сила ідеї Української Самостійної Соборної Держави в тому, що вона - ідея - заповіт, переданий нам нашими предками, наших пращів тисяч літньої історією. Вона ідея наших великих князів Володимир Сми-рського, Ярослава Мудрого, Романа, короли Данила, великих гетьманів Богдана Хмельницького та Івана Мазепи, а в наші часи Тараса Шевченка, Міх-новського, Симеона Петлюри, Євгена Коновальця, вождів Українських На-ціональних Армії, СМУ, бовишків УВО - СУН, вивитців УПА, що й сьогодні героїчно змагають зі зброєю в руках за цю ідею проти переважаю-чого ворога - більшовизму в Москві.

В її імя, за її здійснення водили вже свої дружини в „Городи Червоєські“ великі князі. В її імя піднято повстання проти польського вишкоєцького імперіалістичного поновлення Богдан Хмельницький, за Самостійну Україну проти Москви і Польщі боролися славні гетьмани Іван Виговський, Петро Дорошенко, Іван Мазепа, Павло Полуботок, Шини Орлик і кошовий Кость Гордієнко. За цю ідею відбулися і наша перемо-га над Москвою під Кожотопом і Трипіллям, і трагедія під Полтавою Чигирином і Ватурином. Для виконання цієї ідеї української держав-ності москалі руйнували кілька разів Січ. За цю ідею боролися укра-їнські армії в 1917 - 21 рр. під проводом Головного Отамана Симеона Петлюри, а далі цю справу продовжували члени УВО - СУН під проводом Євгена Коновальця. Ця боротьба, сформувала Акт проголошення Самостій-ності 22 січня 1918 р. та Соборності України 22 січня 1919 р. і які були відновлені Державним Актом 30 червня 1941 р., проводяться, проводяться та буде проводитися в різних формах по всій Україні аж до остаточної перемоги над ворогом і здійснення нашої ідеї. Ідея української державності ніколи, ніколи і буде книжкою, як історія боротьби за здійснення її.

На всіх кривих українській землі височіють могили кращих се-лів України, що змагали за її волю, по всьому світі розкинані їх мас-ти. Вони наша Вітчизна переповна кров'ю, що лилася в боротьбі за волю.

І ці могили, і ці кости, і ця свята кров борців кличуть нас продовжувати святе діло, виконати їх заповіт: боротися за Волю, за Українську Самостійну Соборну Державу. Хто справді вірний син Українки, свого укр. аїнського народу не може не послухати цього голосу - наказу віків, не може зрадити заповіту найбільших Предків, та зрадити ідеї Української Самостійної Держави.

Сила ідеї Української Самостійної Соборної Держави в тому, що вона - ідея боротьби за те, щоб український народ який від віків заселив Українську землю, на ній працює, її боронить, має рішальний голос у всіх справах, які торкаються його землі й його самого. Боротьба за УСР, це саме боротьба за те, щоб український народ був справді суверенним господарем своєї землі й ніхто другий, і хіба ж це наше домагання незаконне? Хіба ж хто небудь в світі, хто не має відваги безлічно брехати може оспорювати законність цього права українського народу? Хіба ж не заважають на кожному місці про це своє право всі народи світу від цілих століть? І чому ж український народ не має користуватися цими самими природними правами, якими користувалися всі інші народи й ніхто не абирається цього права їм линебудь заперечувати?

Ідея Української Самостійної Соборної Держави мобілізує нас на боротьбу, тому, що вона ідея зустрічання кожного другого народу в нашій внутрішній справі, ідея справді суверенної, від нікого незалежної влади українського народу на українській землі. Во лише під умовою, що ніхто другий не буде втручатися у внутрішні справи українського народу, тобто, що своє знамя український народ буде висувати суверенно - будуть забезпечені наші матеріальні інтереси.

за всяким втручанням одного народу в справи другого народу, названим святайше „Допомогою“, „звільненням“ - укривається намагання поновити, зрубувати, знищити цей наріж, якому „допомагається“ чи „звільнюється“. Український народ має особливо довгий і важкий досвід у тому відношенні.

А хіба ж т. зв. УСРР забезпечує за українським народом суверенну від нікого незалежну владу на українській території? Хіба ж ціле життя народу оповлено цими лише 4-ма міністрами, які формально нібито в самостійній Україні (фактично вони також залежні від імперіалістичного центру Москви). Хіба ж т. зв. „уряд“ УСРР має владу хоча б якасьбудь рішальну впливну ділку самостійно, згідно лише з інтересами українського народу і без згоди Москви? А хто ж там цей уряд? Чи це справді люди представники народу, видержані ним шляхом тільки демократичних виборів? Чи ж до подумання є лише тамі вибори там, де всеодно панує диктатура кліки? Чи ж це важко зрозуміти, що т. зв. УСРР, в якій загинуло 6 міль. українців від свідомо організованого геноциду, УСРР, у якій десятки тисяч громадян перебувають на примусових засланнях, каторжних роботах, де масово гинуть, УСРР, у якій вкрайні переконані найбільш патріотичним українським елементом, що дни гинуть від розстрілу чи шибиниці, що ця УСРР не має нічого спільного з ніякими самостійною державою, що вона лише територіальна одиниця москво - отанізованої імперії „понаскаженого комунізму“, нової тюрми народів в Європі і Азії. Хіба ж не зникає над ірраціональною неумовністю є виступи міністра УСРР Мазурівського від імені Українці в обороні інших народів в той час, коли сам український народ в УСРР свідомо відокремлює московського окупанта? Хіба ж не зникає над українським народом є легальними органами Москви, яка лишить нас без права його культурну культуру, та одержавлення його незалежного духу, що робить різні вислужки та запродаєні серед інших „малоросів“ в УСРР?

І саме на прикладі т. зв. УСРР український народ необхідно бачить, що боротьба за самостійну державу - це боротьба за наше фізичне існування, за людство, культурно, справді людське життя. Якщо не хочемо загинути в масовій грабунку,гнобленні, фізичного винищування - мусимо боротися за свою самостійну державу.

І в його шляху до забезпечення собі життя - немає. Вони райкомісники, УСРР, „агентські“ (Власова і Корнильова) жорстокий глум окупанта над правами українського народу. Їх цілі, і білої і червоної Москви, однаково є лише позбавити український народ всієї влади, зробити рабом і знищити. Ця наша лиха доба або боротьба за самостійну Україну - або згода на смерть українського народу.

Ідея Української Самостійної Соборної Держави наша провідна зоря тому, що вона - ідея будови української держави на всіх українських землях, на всій нашій етнотериторії.

Права на національні самостійні держави в етнотериторіальних межах ми повинні мати за всіма народами світу. Лише система вільних національ-них держав забезпечить тривкий мир і дружбу співжиття в усьому світі. Ми, як і народи усього світу, маємо право мати свою самостійну соборну державу, щоб охоплювала весь український етнотериторіальний територіальний простір його всіх сузір'ям. Тільки це забезпечить наш розвиток, як цілості, дасть нам самостійність та доброзусідські відносини. Ми не посягаємо на чужі етнотериторіальні землі. Ми лише домагаємось того, що мають повносправні вільні народи світу - суверенності.

Ідея Української Самостійної Соборної Держави - це найвище наше керівництво тому, що вона - ідея утворення такої організації народу, яка б забезпечила як найкращий розвиток усіх його сил та як найкращу дружбу господарську культуру та політичну науку співжиття в усьому народом світу. Наша держава не буде змарналом правок в руках панівної класки, бо ми змагаємо за безкласове суспільство. Вона не буде володіти чужими етнотериторіальними територіями, а тому в ній не буде національного чи расового гноблення. Інші національні групи які в ній знайдуться і заохочуть звикатися на далі в складі керівництва Української Самостійної Соборної Держави будуть користуватися всіма правами громадянства при умові сумлінного ставлення до нашої державності та суверенітету. Ми боремося за українську державу без класових поміжків і капіталістів, без партійних паразитів, без апаратів насильства, а тому в нашій державі не буде імперіалістичних тенденцій. Ми звільнившись від імперіалістичного національного і соціального гноблення побудуємо таку державу, де не буде місця національним та соціальним утискам, а навпаки буде існувати політично і економічне гідношення, що забезпечить національну і соціальну справедливість. Це буде держава національної і соціальної гармонії - без імперіалізму. Отже наша боротьба за Українську Самостійну Соборну Державу - це боротьба за нашу світові права, за нашу справедливі домагання, за наше життя, за здійснення нових перемог ідей, за побудову нового дійсного справедливого міжнародного ладу спортового на законі дружньої співпраці. За нашу природно-законні права, за нашу справедливість проти імперіалістичного насильства, тероризму. За нашу правду - проти нас забраваність.

За нашу світові права, за нашу Українську Самостійну Соборну Державу, за здійснення гасла: "Свобода народам і людям!" - в ці світові дні героїчно зі зброєю в руках полки УПА під проводом УГВР до остаточної перемоги, щоб здійснити нашу Відвічну Ідею державності.

В-п

(скоротений перодрук).

За ясність позицій.

Україна з її відмінним духовним укладом, цілком протилежним російському абсолютизму, завжди становила небезпеку для російського імперіалізму. Боротьба між Українцями і Москвою ніколи не припинялась а після революції 1917 р. ця боротьба набрала гострих форм. Після останньої війни ця боротьба набрала такої сили, що для подолання українського національного визвольного руху стала потрібна умова трьох держав. Для західний світ досі був байдужий до цієї боротьби і не хотів бачити в українсько російському конфлікті частину конфлікту російського імперіалізму з заходом, але є лише одне, що протирічить, які звинки між двома світами не розв'язуть ані конфронтації, ані дипломатична війна. І більшовики, і західні потуги не розуміють і відмовляються готуватися до загальної розв'язки. Війна, в якій зустрілись у вирішальному бою на території України дві імперіалістичні потуги, Німеччина і ССР, за світове панування мали свої окремі і протилежні цілі. Але обидві прикривали їх обидвомі брехливіми гаслами визволення. Одна "визволення" України від більшовицького, друга "боронити" від фашизму. Український народ змушений був протиставитись обом імперіалізмам і німецькому і більшовицькому. Він переміг цілим світом зважаючи, що хоче і змагає бути господарем на своїй землі, а самостійницькі сили - "Організація Українських націоналістів (ОУН), захищала весь український народ на шляху до створення такої держави, де всі українські землі не буде створена Суверенна Українська Держава (зонт 30 червня 1941 р.).

Далі свідоме, іноді стихійне почуття своєї національної окремішності, яке глибоко носив у собі український народ найшло своє політично - програмове оформлення в закликіві революціонерів - націоналістів. Українська визвольна - політична програма унезалежнюється від впливу сторонніх сил, визвольна боротьба підноситься на вищий щабель. Не партія і не група, а українські народні маси ціла нація стає активною діючою силою в боротьбі за міцне незалежне національної ідеї - за Самостійну Соборну Українську Державу. Національний рух з яким так послідовно боровся чверть століття більшовизм, перестав бути стихійним, а став політично - програмово оформленим. Більшовики це дуже добре зрозуміли і їхня пропаганда напружувала всі сили щоб скомпромітувати цей рух. Відступавши з України більшовики замирили свою силу і добре організовану і добре вишколену політично агентуру, яка швидко увійшла в міцний контакт з німецьким геттоном. В боротьбі проти національно - визвольного руху України гестапо і агентура НКВД співпрацювали одні з іншими.

Особливо тісна була співпраця на релігійному і культурному підґрунті, бо то на тих підтинках де ішов змаг за душу українського народу. До німецьких завоювальницьких планів, український народ поставив боротьбу, але була небезпека, що більшовики використавши недовірливість населення німецькою грабіжницькою політикою, залучать його до більшовицького апарату - українського фронту. Боротьмося під німецькою й гандалією, український народ стихійно став до збройної боротьби. Проти Організації Націоналістів - революционерів створив цей рух, надавши йому політичного характеру з яскравим програмовою боротьби за українську державу, за справедливий соціальний лад в ній. Гасла: "Свобода народам, свобода людям" мобілізує не тільки українців а й інші поневолені народи на боротьбу проти всіх імперіалістів. Творяться Українська Повстанська Армія (УПА), під керівництвом централізованих командувачів, з єдиним оперативним планом боротьби. Від оборони українського населення УПА переходить у наступ.

Світ досі мало знає про ту колосальну роботу, яку відіграла і відіграє УПА, а ця робота справді величезна на історичну справу зміна нова сила, поневолені народи, яким у кінцевому висліді надскінченної до них війни належатиме вирішальне слово. УПА став національною армією, і цілком природно, що така боротьба вимагала і все українського покаяння партійного керівництва. В 1944 р. Українська Повстанча Армія переходить до життя - Українську Головну Визвольну Раду (УГВР). Невиконання такого революційного провладу було колючим. УГВР має величезну дію, що повторює окуповані більшовицькою українських земель з лише тим часом і це більшовицьким неможливо зрозуміти. Але ці загибельсама не прийде. Більшовизм потрібно нищити збройно, але нікими еволюціями чи теоріями переродження.

Український народ, якому більшовизм загрожував фізичним знищенням ставши на шлях збройної - політичної боротьби 1918 р. розпримить її до кінця, доки не здійснить своєї історичної програми, не збудує своєї держави і не здобуде належного йому місця серед вільних народів Європи. Народ, покликаний через УПА підпільний уряд УГВР задокументувати перед цілим світом, що нація ніколи не прийме "найдемократичнішою" тиранію, як не прийняла й фашистської сваволі. Універсали і платформа УГВР вказують політичні і соціальні цілі боротьби, накреслюють загальні риси обрис майбутнього укладу нового суспільства, яке неминує прийде, бо за нього бореться цілий народ. Невиконанням підпільного уряду, український народ виявив своє національно - політичне зрілість, свідомість того, що тільки в боротьбі повстане українська держава. УГВР на першому великому зборі, який відбувся в надзвичайно складних умовах німецької окупації, свідомо своїх завдань і накреслює концепцію боротьби. Вона проста.

Тільки власні сили всього народу, об'єднані у революційно - визвольному фронті, тільки єдина воля всієї нації довержуть створення Суверенної Соборної Української Держави. Слова універсалу: "За вітварь цієї боротьби кладемо своє життя і своє життя" є глибоко зобов'язувачими, вони визначають непохитно волю боротись до перемоги. Невиконаний підпільний уряд, віддаючи на вітварь боротьби своє життя вірить в сили народу, який покликав його. "Віримо в твої здорові сили, український народе, вони є запорукою нашої перемоги".

Революційно - визвольна боротьба під прапорами УГВР, до цього часу і до сьогодні на українських землях, ствердила, що український народ має ті здорові сили. Він не піддається порозові і не здавався, бо на третій рік цієї боротьби, по другій світовій війні, ворог змушений був навіть скласти угоду трьох держав, щоб зліквідувати революційно - визвольні сили українського народу.

Але здійснювати їх порог може тільки винищивши угорь наріц, бо перемога над збройними революційними силами може бути лише кривавою перемогою. Джерела нації, яка стала на шлях безкомпромісної боротьби є невичерпні.

Цивілізований демократичний світ залишився глухим до національно-визвольної боротьби на Сході Європи, яку ведуть поневолені більшовизмом народи проти московсько-більшовицької імперії СРСР. Цивілізований світ думає, що володіння атомовою бомбою він притується від східного агресора. Але як вісім років тому Європу не скоронила модерна зброя від руїни, так не скоронить світ від руїни і атомна зброя. Врятує лише повна ліквідація московсько-більшовицького імперіалізму, який подолавши силою визвольну революцію всіх поневолених народів в 1917 - 1921 роках, спираючись на тоталітарну диктатуру, мілітарну силу та апарат НКВД силою тримає в своїх залізних обіймах десятки поневолених націй - народів.

Помилково думати і вбачати в більшовизмові інтернаціоналізму соціалістичну доктрину, яка ставить собі ціллю повалення капіталізму, лібералізму чи іншого буржуазного устрою.

Більшовизм не являє російське. Зовнішньо-політична програма російського більшовизму, як і царизму - це тільки різні форми одної суті, одного явища загального характеру, це нічим іншим як тільки воєнничим російським імперіалізмом. Коріння російського імперіалізму потрібно думати в російському, витвореному на протязі історії, москвінській Російській імперії до 1917 року, як і більшовицька імперія після 1917 року СРСР, це тільки різні форми - а суть одна. Помилуються ті, хто думає, що атомна бомба стримає російських агресорів. Доки існуватиме Росія-імперія, байдуже якого кольору вона має, передумовою миру в світі є тільки необхідність розподілу імперії на національні суверенні держави в межах етнографічного посідання народів-націй, поневолених більшовицькою імперією. Хоч більшовизм і затримав на якийсь час та урятував російський імперіалізм від розвалу завтра силами поневолених народів, але загибель його є неминуча. На історичну арену життя в процесі війни вийшов новий чинник - поневолені народи - і вони в увесь голос своєю збройно-політичною боротьбою заявили імперіалізові про свої природні права. Війна підготувала добу національно-визвольних революцій, а в них вирішальне слово належить поневоленим народам. В визвольній революції 1917 р. поневолені народи побороючи монопартію, поборовавши і російську імперіалістичну систему, боролись за національну державу. Більшовизм здушив на якийсь час національно-визвольні домагання поневолених народів, затримав розпад імперії, замінивши трьох кольоровий прапор імперії на червоний.

Німецький імперіалізм в своїй боротьбі проти більшовизму, виступив проти домагань поневолених більшовизмом народів, шалений опір зустрів в формі збройної проти себе боротьби, бо цілі німецького імперіалізму були чужі і ворожі поневоленим народам, як і більшовизм. В боротьбі з більшовизмом і німецьким імперіалізмом національно-визвольний рух українського народу, як і інших поневолених народів, остільки скріп і ідейно - програмово оформився, що для подальшого його, як ми вже згадували, СРСР уклала військову угоду з Чехословаччиною і Польщею.

Є відомим, що для побороення національно-визвольного руху німецький імперіалізм, не без підтримки більшовизму, висунув був "власівську концепцію" федеративної Росії.

На якусь смертельно-загрозилому, революційною боротьбою поневолених народів, московсько-більшовицькому імперіалізові виникли соціалістичні типу Керенського та монархістичні і єдинецькі типу Денікіна, які закликали рятувати російську імперію, а боролись лише проти більшовицького режиму.

Для нас ні власівські, ні денікінівські чи керенські концепції не є нові. Ми не збираємося рятувати імперіальну Росію - СРСР. Навпаки, ми її побороємо, бо поневоленим народам, що віками стогнуть в поне-

сильному ярмі „багато національної“ тюрми народів СРСР - російська імперія як чужа для них держава - непотрібна. Тільки у власній національній державі зможе оправедливо розв'язати політичні, соціально-економічні, культурні та інші потреби, так, щоб вони були для блага і добробуту кожного громадянина і цілої нації.

Національно-визвольна революція має свої основні положення, які викликають всяку дискусію в середині національно-визвольного фронту. Вони ясно określени в платформі УГВР. Русійною силою в національно-визвольній революції є ціла нація, вона мусить бути монолітна і міцна. Вороги стараються утворити серед нас внутрішній фронт, щоб через засорення соціальних, політичних, територіальних чи релігійних розкодрвань діяти проти нашого визволення. Маємо усвідомити собі, що ворог прикладає і прикладатиме всіх зусиль, щоб подолати і вдушити нас всім бородни, бо знає, що на зорінішньому фронті визвольної боротьби він не устоїть. Тому основною передумовою перемоги національно-визвольної революції є внутрішній національний лад, одностайність всіх національних сил в єдино-визвольному фронті.

Не забуваймо, що сторонні треті сили також можуть і будуть намагатися втручатися прямо чи посередньо в національно-визвольній революції. В довідку визвольної боротьби 1917 - 1920 рр. знаємо, що оперття на чужі сили було одною з причин нашої поразки, бо уряд спираючись на чужі, сторонні сили втратив силу і довіряв нації, став знаряддям в чужих руках. Українська революція діє, виконуючи своє історичне призначення незалежно від спроб і форм втручення своїх сил. Коли ці сторонні сили будуть стояти на перешкоді її історичного завдання, то вона діятиме і проти них. Українська революція не допустить „таємної дипломатії“, таємних варшавських угод, які віддавали велику територію української землі ворогові. Трудно передбачити форми в якій укладеться конфлікт двох світів, що протистоятть один проти другого, готовячись до вирішального зудару. Але між цими двома світами, незалежно від них діє і діятиме третя сила - національно-визвольна революція поневоле народів. Наше місце є впрямно чітке і ясно у національно-визвольному фронті, - воно вимагає свого активним чином і діє на всіх вітниках нашої визвольної боротьби під прапорами УГВР за Українську Самостійну Соборну Державу.

Сьогодні як ніколи чітко і конкретно в усіх розуміннях і діях для кожного члена української нації - народу або : „Здобути Українську Самостійну Соборну Державу або загинути в боротьбі.“

„Визвольна Політика“ ч. 6-7 (16-17) Червень-липень 1927
Скоротив Яр-ізіна

ПАЛЬНИМ ПРИВІТ В ДЕНЬ РІЗДВЯНИХ СВЯТ І НОВОГО РІЧУ
ЛЕГЕНДАРНИЙ ВІДАР'Я, ВІРНИ СІЛАЖ УКРАЇНИ, ВСЯКАМ УПА ТА УГВР
ШИМО З ДАЛЕКОЇ ЧУЖИНИ !

Привіт Степана Банлери до ССЧСУ - Америка.

Дня 21 серпня 1947 року в Ев-Йорку відбувся Перший річний З'їзд Організації Оборони Чотирьох Свобід України. З'їзд під діловим спонсорством виконав, що перевернула всі оптимістичні сподівання. Делегати на З'їзд прибули духовно об'єднані з тими думками і ідеями які кинні борються Україне, за які воле Українська Повстанська Армія. З усіх сторін світа З'їзд одержав численні привітти від різних українських устанот і організацій. До президія Першого Річного З'їзду Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ОСЧСУ) надішло привітання і від Провісника С.І. Степана Банлери.

Тут надаємо витяги з цього привітання:
„Визвольна боротьба України проти більшовизму, а порозум там проти гітлеризму - це боротьба проти тиранії, поневолення, гноблення і гвиндування народів і людини, реалізації національної культури

та господарчого добробуту. Це боротьба проти найстрашнішого тоталітарного імперіялізму, який послугується могутими інструментами розкладу та мілітарної агресії супроти щораз то нових народів і прагне до підбою - панування всього світу. Большевицький імперіялізм та комуністичний розклад реально загрожують і атакують всі народи. Протибольшевицька боротьба України та інших народів у світовому фронті, ослаблює большевицький імперіялізм знутри, підкопує його основи і розв'язує та через те сприяє його агресії проти вільних народів. ... Клич: "Свобода народам - Свобода людині" - укармлює унітарне, саміє значіння української визвольної революції та проголошує верховність її ідей. Той клич сформував II Конгрес Організації Українських Націоналістів у першій половині 1941 року, як прапорний боевий клич. Він чітко визначив наші позиції, проти обидвох тоталітарних імперіялізмів - гітлерівського і большевицького, на передодні із удару за панування над Україною і цілим Сходом Європи. Під тим кличем розпочала СУН визвольну боротьбу на два фронти, в яку включили не тільки український народ але і інші народи. "Свобода народам Свобода людині" це сьогодні прапорний клич - девіза української національної революції та цілого визвольного антибольшевицького фронту свободолюбних народів. Україна несе світовий прапор безкомпромісної і беззастережної боротьби проти тоталітарних імперіялізмів, гітлерівського і большевицького. Україна засвідчила перед усім світом, що немає суттєвої різниці поміж тими двома ворогами людства і свободи, во народи, які хочуть жити вільно, мають один шлях - боротьба проти обидвох тоталітаристів, в той час, коли наймогутніші держави підтримують одного з них. Однак наш шлях одиноким правильним і на нього повернуться інші народи, які не хочуть допустити, щоб світом завладіла тоталітарна тиранія і негода.

Зайдуже відношення найсильніших народів до героїчної боротьби України та її союзників проти большевизму - це найтемніша сторінка історії нашої доби. Майбутнє покаже, що за цю байдужість, за колаборацію і пактування з найбільшим ворогом людства - большевизмом - відповідальні народи заплатять важкими власними жертвами.

Своєю безкомпромісною боротьбою проти гітлерівського і большевицького тоталітарного імперіялізму Україна змобує собі найсильніші морально політичні позиції, станула на чолі боротьби народів в обороні свободи. Її голос до світу - це голос сумління, остороги, тривоги, голос герольда в боротьбі, в обороні перед загрозою. Україна сповняє велику місію супроти всього людства. Такі самі моральні, ідейно - політичні позиції перед цілим світом припадають всім українцям поза рідними землями, які мають зв'язь і участь у визвольних змаганнях України. Звертаючись до світу як речники боротьби України та всіх народів антибольшевицького фронту - українці за кордоном виступають рідночасно як речники скорони до вільних народів, вселюдських найвищих цінностей, культури, поступу. Добре співвідношення такого пієлаництва дає українцям на чужині позиції визначеного ідейно - політичного фактора в міжнароднім житті...

В цілому національному, політичному і суспільному житті треба оцінювати особу по тому, якій ідеї вона служить, яку реалізує та як вона це робить. Це правило відноситься не тільки до провідних постатей, але так само до кожної людини. В цілому громадському житті належить кожного українця оцінювати передовсім ніслом того, яке його відношення до справи визволення України в той час, як його брати стоять у найтяжчій боротьбі. В неможливим притиском треба підкреслювати і перестерігати другий момент той справи: віра без діла - жертва! Так само голословне визнання ідей - мортво, без вартісна. Ідеї треба визнавати ділом, реалізувати їх, і не тільки у хвилину піднесеного настрою, але повсякчасно, так, як повинний наступити ворог і як безкостанно змагається весь український народ."

Слава Україні!

Постій, у липні 1947.

Степан Бандера.

„Організація Українських Націоналістів бореться за українську самостійну соборну державу, за право кожного народу на самостійне державне існування, за визволення поневолених народів від імперіялізмів, за побудову справедливого політичного і соціального ладу“.

(Постанова III З'їзду СУН)

Б.П.

УКРАЇНА В БОРОТЬБІ,

Боротьба українського народу на східноукраїнських землях в роках 1941 - 1944.

Я не можу забути молодого хлопця із Маріуполя Володю К. і його маленького брата. Його батька розстріляли більшовики за приналежність до ОУ, коли йому було дев'ять років. Батьківський занепад глибоко закарбувався йому в серці. Він шукав правди. Він вступив у більшовицьку школу, будучи учнем 8 класу, в 1940 р. в Маріуполі "Товариство Чорного Тризуба". Коли я зустрів його в травні 1942 р. Він запитав, що чекає мене уже кілька років. Найбільшою радістю для нього була самотійницька література, яку я йому дав прочитати. Усі ці книжки він перочислював разом зі своїм 14-літнім братом дитини і коцями, щоб могли їх дати читати іншим товаришам. Він скоро організував революційний гурток серед молоді Маріуполя, а коли прозв'язав його арешт перейшов в підпілля і працював сперто з величезним успіхом в інших районах Донбасу. Організував молодь в багатьох селах підвоннєв районі Донбасу, ризикував в театрах і кінох листівки. Коли в 1943 р. заарештували німці та вивезли в концлагер Даяв, а опісля в Воду. В травні 1945 р. звільнили його американці.

В Ніколасіві над Черним Морем, синами на квартирі одного самотійника я пізнався з його сином, червоноармійцем, по тому три дні він був з червоною армією, коли вона займала Донбас і прибувала до Дніпра. Він був капітаном червоної армії і служив від 1939 р. в війську. Перед тим не знав нічого про український визвольний рух. Але коли червона армія зближилася до Дніпра і його частина оточила на Донбасі, він довідався про українську самотійницьку діяльність, про Банду про ОУН та про УПА. Робітники давали йому читати листівки і самотійницьку літературу. Він переконувався, що український визвольний рух - це сила перед якою майбутність. Тому вибрав він ще чотирьох червоноармійців і втік з армії, щоб виступити до УПА і взяти за самотійку Україну. Цей факт нехай послужить як доказ, який вплив мала самотійницька діяльність на населення України навіть на територіях зайнятих більшовиками.

Або інший факт: в різних містах України оточили батальони, силою організовані з полонених червоноармійців. Троща запити, що перед полоненими червоноармійцями стояла цілком матеріальна гарантія смертю в німецькому полоні, або "добровільно" зрештяться до німецького війська, таких в "добровільних" батальонах в Україні було декілька. Один такий батальон стояв в Сталіно. В його склад входили: карпатці, кубанці і інші. Коли я навізав контакт в батальоні і роздавав поміж них самотійницьку літературу, весь батальон оточив під стіт української самотійницької боротьби. Члони батальону достатньо збрели, перерозвинули і розкидали листівки, робили шпигунство між другими батальонами, виконували ескадри на місцях, вчинили кар'єрною службою, а коли дістали наказ "покиньте до УПА", вони вистріляли по німецьку команду перейшли в ліс.

Це не було публікою, це лише одна частина тієї героїчної боротьби, яку вів український народ в роках 1941 - 1944 на Східних Українських Землях. Багато це сьогодні не можна вивести, бо не живуть люди і продовжують боротьбу, яка є жертвою, як проти німців.

Дякує, що згадує, лише своїх рідних і про них так не можна говорити. Визвольна боротьба проти німців в часі другої світової війни знайшла не історичні, які об'єктивно мовитимуть ці героїчні миттєві часи. Хоту за цього місця запитати всіх тих бойовицьких отуважків, загрозливих вилучників Москви, всіх тих маршальських, генеральських, кормівничих, бакалів і інших урядовців. Де вони були в той час як німецькі солдати руйнували Україну, вилучили арешт, стріляли в них і вивозили на каторжні роботи в Німеччину. Чому вони не боронили народу? Чому не організували самооборони і вони всі сиділи в УПА в комфортабельних готелях і вчили вилучати до українського народу, щоб він боронив за самотійку боротьбу. Висловлюю свої думки, які висловилися через радіо, до Сталіна на радіо в роках 1933 - 1934. Це всі вилучники в часі, так само до вилучності Сталіна, Сталіна та до вилучення українського народу і його самотійки в Україну.

А український народ в той час як вилучився в Україну, вилучився в Україну, і боротьбу за Україну вів український народ - вилучники, маршальські, генеральські, а український визвольний рух в Україні - вилучники українського народу і його самотійки в Україну.

тупани український уряд, що позостав проти волі німців 30.6.41 р., порадити до протг німецької адції і керувати незвольною боротьбою по волі України. Народ відставав докладні інструкції і вказівки, як відноситься до всіх приказів німців, були створені самооборонні відділи, а опісля і Українська Повстанча Армія, яка хоронила народ перед терором і протг Українська Головна Визвольна Рада (УГВР) Революційний Підпольний Уряд України, що керує і зараз боротьбою з Києвом. Одні з інших розвироненого Зімляки лівозного уряду керує і згодом майже всіх областях України в 1942 р. Чому цього не зробили ніяке міжнародні і хрестоно? Ми не стрічати на Україні нікому подібальних протг німецьких відозв підписавих квіселіграм, жупотогинь, чарп, що мали до диспозитив все, навіть алектів на тилах німців. Лише 1942 р. після Сталін на Україну баня, які складалися до з українців, які з москвітів, жидів і сибірян та інших і вони зачали те, чого не сумів виконати німець, спрабили українсько масованія, опанова нове українським свідомим сім, і жордувала селня яких сям і дивили були розстріляні німцями за самостійницьку роботу. Чому разом з тимом обичали не прийшли ніяке мануїльські на Україну?

Тепер гони прийшли в Україну разом з новим більшовицьким - москвофильним керівником, оплюбуєть тих, що захищали народ перед німецьким терором в ім'я самостійної України, та в ім'я цієї ідеї, в ім'я свободи людини і народів поневоленних Москвою далше борються.

Та не довго вам зрадимося разом зі своїми москвофильними клі-бонарцями гнобити народ. Гнів народу над вами мов буря висить. І жоден не в той час, коли ті самі робітники з Донбасу, Харкова, Києва, Закарінна і Кривого Рогу, ці самі селня з колхозів, що борються протг німців в ім'я самостійної України, амстуть і вас з инця землі.

(Передрук з „Українського Слова“ Аргентина ч. 1/4. 1947 р.)

„ В ЛАНАХ СУА БОРЯТЬСЯ УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ, РОБІТНИКИ І

ІНТЕЛІГЕНТІ, ПРОТИ ГНОБИТЕЛІВ - ЗА УССД, ЗА НАЦІОНАЛЬНІ І СОЦІАЛЬНІ ВИЗВОЛЕННЯ, ЗА ЛЮДИ ДЕРЖАВНИЙ ПОРЯДОК ТА ЛЮДИ СОЦІАЛЬНИЙ ПАР-

(Постанова III Надв. Збору СБН)

ДО СИТУАЦІЇ В УКРАЇНІ

(УДС) Населення міста Києва. Київська численість оксело мільона населення. По національності буде в Києві мають найбільше росіян (або перекінчанів) дуже багато в Києві жидів. Поморити, що в Києві біля 300,000 жидів. І не бачимо видно на кожному кроці. Вони часто не працюють, спекулюють і торгують. Вони займають торгівлю Києва. Жидів до раз більше налядять. До всі те, що були в Україні знакувалися, а то й свіжі, а російських земель. Сами жиди сподіваються, що як з корінки російських міст, як С. Арловоєк Сиратос, Горний і другех - прямо жнуть та жорстоко переслідують. Там бодра російскі свідомі активістичан, який жорва білаше поплумовали, досіма його в в вергу торгу бувші фронтальки. Побити жидів в корінки російських місцевостях - на порядку денному. Тому вони зрідтіла-втикають в Україну, де якщо хтось проти них вступити - вони можуть йти назвати націоналістичан і обжалувувати перед НКВД. В Києві по-бодрали вони нахобно. Нарні жиди, які прийшли зграза за Советським Армією, вержуться гурма на вулицях до тих, що були осталися в Києві: „ли націоналістичан, рідчарівні“ і т.п. Київляни вижидали з москвітів, зайнявши їх расою и обстакоткою та мотивуючи це тим, що москвіти не-ки осталися. Ціому мусіи поставити край уряд, який видав в кімці рос-порядок про те, що хто не атосить своїх претенсії до мешканця до 6-ти місяців після приходу Советської Армії, той не має права до цього мешканця. Серед жидів понітня також сильна націоналістична то-чія. Так, як порадше вони майже перестали були по жидівськи говорити, так тепер на кожному кроці чути жидівську мову.

В звязку з тим, в Києві зріє рівнок політичний антисемітизм навіть в партійних кругах. Жидів ненавидять головно за їх поведінку в часі війни, коли вони всі попливали на схід і сиділи на вигідних посадах та спекулювали. Про той час ходить такий анекдот: Пише жид листа до жінки „Моя дорога Суро! Я на передовій позиції в Ташкенті, а коли родіна буде потребувати, то я ще далі на схід поїду“...

Про жидів висловлюється: "а це той же з 5-го жандармського батальйону" або прямо "француз"! Навіть сьогодні не перекладають умі судого на найвищий слів "жид", як то було перед тим, або за образу жидів. Характерно те, що в партійних і КДБ-івських сорокалітніх жидів дуже мало, про активністські настрої свідчить різке зменшення кількості. Вчором на розі вулиця Коженко і Сакаганського відбувся великий базар. Це велике свані і народ, що вазь домі правде, виконить вчором цюь заснувати на прожиток, міліція ці базари розганяє. Коли одного дня міліція розганяє такий базар, проходив вулицею офіцер Советської Армії з двома дівчатами. Одна з дівчат, дивлячись на ту роботу міліції, сказала: "Пріймав до Києва Іванович, але тепер самі жиди будуть спекулювати." Дівчина згадала на місці праштоса і забрала на міліцію. По допомоги праштоса за нов офіцера. При тому треба зазначити наступне: Невольно від того, що в Києві недолюбляють жидів, українці швидко свідомі того, що в інтересі більшовиків є гінсявання комуністи українського народу по жидів доб в цей спосіб відвертати його увагу від свані жидів поведомити в Україну. Та це більшовикам не дуже вважеться. Український народ знає добре, хто його смертельний ворог. Занадто до жидів має тільки там місце, де вони, свані творить гумані роми-мом, ставть в його рукав знаряддя в поневоленні українського народу.

Мабуть найменшою і найбільш загрозливою групою інтелігентів міста Києва є українці, які становлять робітничу верству, сторожів, урядників, учителів і професорів. *

Важкою вадою в Києві є мова російська. Українську мову чується різко цюь на базарах від приїзних зі сіл, різко від київлян, українська мова в Києві чується тільки в кіно і в театрі та на примісах на будинках устачов (двомовні), крамницях та на вулицях. Мова там цюь по російськи: у крамницях, ресторанах, урядках - по-російськи. А в таких устачовах, як залізниця, МПС, МВН, Держпрам і Дійськове Міністерство - урядовою мовою тамі заведена російська мова. В інших устачовах уряд вою мовою повинна ніби то бути українська мова, але фактично є мова російська. Про це свідчить найкраще такий факт: В районному виконавчому комітеті Сталінського району міста Києва є секретаркою російська. Коли хтось приває до неї якусь вагу, або подання, писане українською мовою, то вона зразу ж поверне мим, кричучи: "Це єго ніхто не може, на ком то казавише жиди? А нічого не панімаю. Прінасіте написане, там свидует." І з праштоса подань в українській мові не приймається. Так виглядає справо української мови в СРСР.

УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДІ - УКРАЇНСЬКЕ СЛІДЧІЯ!

МИ БОРЕМОСЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК І ДОБРОБУТ УКРАЇНСЬКОГО МІСТА, В ЯКОМУ ЛЕ БУДЕ "СВАНІ" - ПЕРВАСВІТНИХ ВУДИНИМИ ТА БЕЗПРАВНИМИ МАСОМИ ТА КРИСТОКРАТИЧНИХ "ЦЕНТРА" - З ПАРТІЙНИМИ БОЛВАНИ ТА НАСТОС ПОМОВЛАДЦІВ. МИ БОРЕМОСЬ ЗА РІВНОСТЬ НА ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЯК В СІНІ ТАК І В МІСТІ!

І.Г.

" Малоросіянтво " і " чужинщина ".

Більшовизм, що на якийсь час урятував московське - російське імперіє від розвалу з внутр силами поневоленних ним жидів, во заховить собі в світі ніякої підтримки. Його іноє опирається лише на мілітарну силу, здійснює там самим свані монархічну диктатуру, побудує тоталізм і монархічний державний калітал в одну цілість. Російські імперіялісти різних колорів добре розуміють небезпеку, яку несуть ім поневолені народи "братонаціональної" групи народів СРСР, во боряться за своє визволення від праштоса активістського Вільного Народів. Коє урятувати себе і своє імперіє від розвалу на захвоу московського імперіялізму нікі виступають (зрештою як не було і завжди) всіма російськими соціалістами, комуністами, монархістами і т.д., які панують то брутально, то клянуто, як завжди російське

цілком боротьбу України та на Велику Визвольну Революцію Народів Московських Народів.

Політичні прагнення різних велико-державних шовіністичних інкукубулів, типу І. Сталіна, розпочали на еміграції ганебно - провокаційну працю, з метою розпарувати, розеднати, пересварити та посягати суверенитет і верховенство серед українців та інших народів, щоб посягати бити їхні національні прагнення і природній гін здійснити новалозаконіє та державність власних етнографічних земель свого посідання, Великодержавний шовінізм, що втілюється в кров і кістки полних зміє-рідкістичних верств та промарків "старшого брата, великого російського народу", як в СРСР так і на еміграції виступає за одним принципом: "не було, нет і не будет."

Для поневоленої української нації немає ніякої різниці поміж білим, червоним чи якимось іншим російським імперіялізмом, що гнобить Україну, - чи то він виступає під більшовицькою маскою "дової советської демократії", чи під маскою царського "малоросіянієства", чи це під якимсь маскою "вольних народів".

Сьогодні сталінська кліка не тільки відверто благословляє великодержавний російський шовінізм, але розбудовує, зміцнює та імперіалістично викристалізовує советську імперію, "яка об'єднала всі братні народи в єдину сім'ю", і в "якій провідна ролля" належить російському народові. Комуністичний орган ЦКВКП(б) "Правда" на своїх сторінках відверто голосить про "керівну" і "провідну" роллю російського народу... "Українська Радянська Республіка повсюди відчуває братерську утагу і підтримку великого російського народу. Російський народ, як керівна сила СРСР, заслужив від всіх народів СРСР загальне визнання і вдячність!"... так пише "Правда" на своїх шпальтах по наказу Політбюро. "При єдиній дії пролетаріат великоруських та українських - вільна Україна можлива. Без такої єдності про неї не може бути і мови." - заявив імперіаліст - болшевик Ленін. Чи не є це яскравим характеристиком розбудови "єдиності-єдності" та "російського шовінізму"?

Найпокучішою справою в середині СРСР для московщини є ліквідація "української небезпеки", найпокучішою справою для більшовиків і білоемігрантів за кордоном є ліквідація "емігрантського" життя поневоленої Московщини народів, що, утікаючи від поминальної смерті, поділися в чужину.

В виконання поставлених перед більшовицькими агентами завдань, сталінська кліка в об'єкті АБДІ опрацювала та розіслала своїм службам за кордоном спеціальну інструкцію, у якій докладно зазначено як і якими методами ліквідувати "еміграційне" життя. Головний зміст інструкції вказує на те, щоб більшовицька агентура "довоїбіліє" посилювала та підтримувала матеріальні і релігійні різниці поміж емігрантами; створювала штучно "скандали", щоб скомпромітувати еміграцію в очах чужинців; посилювала роздор поміж католицькою та православною церквами; сприяла кримінальним злочинам у еміграційних таборах; прикладала всі старання, щоб політичну боротьбу емігрантів у мушкетерському полі між націями з найтухлюмішим змістом, напр. розпалювати і розжовувати ворожнечу поміж росіянами і українцями, українцями і поляками, поляками і білорусами і т.д.". Коли ми підглядаємося, які цілі й завдання переслідує "чужковщина", - побачимо, що вони є широкими більшовицької інструкції, хоч на словах "чужковці" виступають проти червоного більшовицького панування.

Представником російської імперіалістичної еміграції лицомірно заявляючи про konieczність/уникнення всіх національних суперечок, про негт утворення з чужі справи та проявляючи цим своє фальшиве миролюбство і парагу до інших народів, одночасово декларує про "федерацію вольних народів руского государства." Ця "федерация" українці відомі від початків "Малоросії" до "УСРР" включно.

В ідеї власного імперіалістичного розвитку, Росія позбавила Україну всього, навіть назви. Вона привласнила собі історію України, позбавила українську націю власної мови, називаючи її "глубиним мушкетерським діалектом", понижала Україну політично й економічно. Який московський імперіалізм без України свого існування не уявляє. Так якщо Московщина може уявляти своє існування без України, коли сьогоднішні пункти білого, червоного чи іншого московського імперіалізму мають який зміст:

а) Росія мусить бути тісно єдина і єдиною державою. Український соціалізм - це злочинна витерка території Росії, і в першу чергу укра-

Українським націоналістам, які для червоної Москви це "фашисти" та "гітлерівські прихвості".

б) Російський народ є один "триплеомний" народ, а "малороси" є тільки одна з його галузей.

в) Українська мова - це лише неохайний селянський діалект російської мови, британний "малоросам".

г) Білоруси є "вища і благородна" нація над усіма іншими націями - народами.

д) Великодержавність "руської" території з погляду економічного єдиного життя і політичного управління є необхідністю.

ї) Нечомність і жорстокість цих імперіалістичних московських принципів є очевидна й неабияка всілякою поважністю і переконливістю.

Російський імперіалізм, як з рештою і кожний імперіалізм, не прагне діяти на користь і користі також і російському народові, який безвідстанно і даромно складає постійно великі, криваві жертви в загарбницьких війнах, які перекодять російські можновладці, щоб загарбати нові землі і поневолити інші народи. Є незалученою істиною, що жодній імперіалізм є найбільшим ворогом не тільки тих народів, які він покорює, але й для свого власного народу. Коли б московська держава була в руках князівства Івана Калити (1325 - 1341 р.) вона б привела московський народ до цілковитого відродження та оновлення, питомою їм московської культури.

Пам'ять імперіалістичні засади Москви це є переконливі для окремих одиниць типу "чужоша", чи тих, які хворіють, чи можуть захворіти на "малоросіянство". Такі "хворі" дають зловити себе з тисяч "чужошанин", "квиронцин", чи "сербського чужоша". Большовицька агонія широко розгалужує свої сітки, щоб ловити за кордоном різних чужошанин і нестійких душою емігрантів. Заслонюється покривом "єдинокровія братів", що торпідні під більшовизму на землях "великої матушки Тасці", російські білоемігранти з "слезами на очах" пропонує "єдність і неподільність", щоб лише не було "розбрату серед руського народу". Таким "розбратом" для них є боротьба України за своє визволення під московського імперіалізму, відокремлення її від Москви та за розгал імперіалістичної Росії - СРСР.

Для нас, українців, це є відомо й зрозуміло. Але й до цього часу серед нас знаходиться одиниці, з голови яких це не відірвалося чад власощини та малоросіянства і дають зловити себе на гачок, закликаний російсько-імперіалістичною емігранцією.

Здається, що давно вже прийшов час і нашим "малоросам" і різким "чужошанам" усвідомити, що з такою московсько-більшовицькою чи іншою імперіалізм, який виводяючи свою експанзивну маніву політику, прикриває її "Федерацією вільних народів".

Нікий імперіалізм, нікий тоталізм чи диктатура монопартії не розв'язує позитивно національні питання поневолених Москвою народів, що хотять жити власним державним національним життям.

Лише Велика Визвольна Революція Народів АБН зруйнує СРСР, на рушницях якої повстануть національні незалежні держави, а між ними як рівна серед рівних і Українська Самостійна Соборна Держава.

Р І З І В І С Т К И.

Спільна боротьба УНА і "Криварів".

(УНО) - "Хорватія Пресо" ч. 9 в статті в.н. "Українські борці борються з хорватською границею і борються спільно з хорватськими "Криварями" проти Гіта" повідомляв, що відділи УНА, які пробився до лінійної хорватії, знайшли серйозне й братерське прийняття по тій самій лінії з боку "Криварів", але і зовсім хорватське заселення. Оголошують, що відділи УНА прийшли зобов'язані наймодернішою зброєю.

Вірності Комітету АБН.

В тридцятилітній манівці Совєтської тиранії, Комітет АБН згуртував до всіх поневолених і загрозлених більшовицькою агонією з землями, у яких досі живуть. Це змова бомба, а її зброєю є націоналізм, буде характерне для нової доби, але збудова єдина національної і соціальної ідеї визволення, а знаменна за зброєю волею світу національної свободи і соціальної справедливості, на пра-

... і ці навічно-вишесельні рідки підготали терористичного гніту. В араб-
ській дріт нового світу свободних народів і вільних людей, без раб-
ства, страху, голоду і війни, іде АБН, що в найтемнішу кіч боротьби
на два фронти - проти більшовицьку і нацизму - видвигнув найпрогрес-
ивнішу гасло сучасної доби: "Свобода народам! Свобода людині!"

Далі ж ці рідки злуцять: "... І ми, АБН, не складемо зброю так
догго, поки царуватиме рабство. Ми прийдемо і туди, в ваші царсько-
-мтшальські терени, у вас клятий Кремль. Ми збудимо, як збудили наші
вільні царські і поміщицькі двори! і зметемо вас з престолів, кровю
непорочних дітей стікають некороновані тирані!

В день пометки, в день страшного для вас суду - скривджаний на-
-рід рознесе вас, робивники матерей і немолят!"...

Усе для підготовки військових кадр.

(УПС) - "Ізвєстія" ч. 245 з 17.9.47.р. подає вістіку:

"Згідно зрішенням Ради Міністрів в Москві організується Акаде-
мія авіаційного промислу. Вона буде мати факультети: будови літаків,
устрою моторів і конструкторії знаряддя"...

Англійська газета про боротьбу УПА та про АБН.

УПС ч. 43 з 10.9.1947 р. подає про те, як пише англійська газета
"Діверснз Дейлі Пост" про УПА і АБН. - "Українська Повстанська
Армія (в оригіналі - бандерівці - прим.УПС) - це партизани, які
не погоджуються з режимом поодиноких держав по тій стороні залізної
залізниці. Їхня загальне число, як завжди у випадках підпільних армій
є невідоме. Але їх підтримує місична організація, яка називає себе
Національським Блок Народів" (АБН)."

Москва скидає прарославіний каптур.

(УПС) - Московське радіо подає до загального відома лист комсомо-
лу звернений до Сталіна, до підкреслюється, що мільіонні маси комсо-
мольців з горючі розарвати на шматки кожного, хто зважиться доторкну-
тися до "святих кордонів соціальної країни." "Наша молодь - зазна-
чена в мніфесті - бачить брід за гнилизку буржуазної культури.
Наша буржуазна країна в очак советського народу виглядає так, не-
наче берко в очак мешканця гір... Наші вороги, як от Черчіль, Далс
та інші агенти англо-американського імперіалізму загрожують нам
новим війною. Але ми не дамо себе залюкати і про це певні люди
в США та Англії мусять знати."

Комсомольський лист гостро нападає також на церкву. Комуністи
- кажуться там - не повинні мати з релігією нічого спільного, бо во-
на, мовляв, стоїть у протилежності з наукою та матеріалістичним світо-
глядом.

- . -

ПІД ПРОВІДОМ ОУА В БОРОТЬБІ ЗА ІДЕАЛИ УКРАЇНИ, ЗА СВОБОДУ
ЛЮДЕЙ І ЛЮДИМ СМІЛИВО І ВПЕВНЕЛО ВСТУПАЄМО Ї ЛЮБИЙ РІК !

З ЛЮБИМ РОКОМ ВІТАЄМО ОРГАНІЗАЦІЮ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

(О У А) І ЇЇ ПРОВІД !

До ширь і те наші видання !

З М І С Т :

1. Від Видавництва
2. Святочні побажання ТП ЗЧОУН
3. Ш.П. - Ідея Державности
4. За ясність позицій (Скорочений передрук з „Визвольна Політика“ ч.6-7, В-к)
5. Привітання Степана Бандери до СОЧСУ Америка.
6. Б.П. - Україна в боротьбі (Передрук з „Українського Слова“, Аргентина ч.14. 1947 р.)
7. І.Г. - „ Малоросіяństwo " і „ чухновщина ".
8. Різні вістки.

Видає : Проп. і Сусп.Референтури ТП ЗЧОУН. (На правах рукопису)
Редагує : Колегія